

Σήμερα ακόμη και ο ουρανός συνέφιασε όπως και οι καρδιές μας, γιατί αδύναμοι πονούμε. Ο Θεός όμως ξέρει καλύτερα γιατί σε παίρνει κοντά του αυτά τα Χριστούγεννα. Να προσεύχεσαι να μας φωτίζει ο Θεός να είμαστε καλοί και να είμαστε καλοί άνθρωποι όπως εσύ. Θα είμαστε πάντοτε δίπλα στον πεθερό μου και θα προσπαθήσουμε να τον φροντίσουμε όπως και εσύ, σαν να ήταν το πέμπτο σου παιδί.

Να ξέρεις ότι για μας δεν έφυγες. Θα ζεις πάντοτε στις καρδιές μας, ξέρουμε ότι θα είσαι δίπλα μας όπως και πριν. Καλό σου ταξίδι. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάζει.

Παπα Χρίστος Κ. Έλληνας

1.1.1914 – 17.6.2006

«Κύριε, όπως επί της γης εν τη Εκκλησία σου λειτουργόν αυτόν κατέστησας, ούτω και εν τω ουρανώ θυσιαστηρίω ανάδειξον αυτόν»

Ασκητική μορφή, ψηλή, λιπόσαρκη, επιβλητική, ης και «ζωντάνεψε» μέσα από έργο του ζωγράφου Δομήνικου Θεοτοκόπουλου. Ευθυτενής, ευπροσήγορος, καταδεκτικός, εξέπεμπε τέτοιο μαγνητισμό που προκαλούσε «ιερό δέος». Η παρουσία του και μόνο σε έκανε να σκύψεις για να του φιλήσεις το χέρι και να πάρεις την ευλογία του. Αυτός ήταν ο παπάς της ενορίας μας, ο αγαπημένος «ο παπάς ο Καμπίτης».

Γεννήθηκε την 1η Ιανουαρίου του 1914 στην Ενορία του Αγίου Ανδρονίκου της Κυθρέας. Πέθανε πρόσφυγας στη Λεμεσό, στις 17 Ιουνίου 2006, με τον καημό της επιστροφής στην αγαπημένη μας Κυθρέα. Ήτο γιός του Κυριάκου Χατζη Κακουήλη και της Δέσποινας Έλληνα το γένος Χατζη Νικολιάτζη. Είχε 2 αδελφές την Φραγκούλη (Παυλίδου) και την Χρυστάλη (Ρούσου) και ένα αδελφό, τον Αντρέα (Καμπίτη). Σε ηλικία 1 χρόνου μένει ορφανός από μητέρα.

Μετά τη στοιχειώδη μόρφωσή του στο Δημοτικό Σχολείο στην Κυθρέα φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο μέχρι την τρίτη τάξη, οπότε για οικονομικούς λόγους διέκοψε

τη φοίτησή του. Ασχολείτο με την γεωργία και σε ηλικία 25 χρόνων διορίστηκε επιθεωρητής στην Ελληνική Μεταλλευτική Εταιρεία στο Μιτσερό. Το 1946 νυμφεύτηκε τη Θάλεια από την Καθαβασό, που του χάρισε τρία παιδιά, ένα γιό, τον Κυριάκο και δύο κόρες, τη Δέσπω και τη Μαργαρίτα, που με τη σειρά τους του χάρισαν έξι εγγόνια. Το 1950 φοίτησε στη Ιερατική Σχολή Λευκωσίας και το 1952 χειροτονήθηκε διάκονος στην Εκκλησία της Παναγίας του Τράχωνα. Το 1953 χειροτονήθηκε ιερέας στην Εκκλησία της Αγίας Άννας στη ενορία Συρκανιά και το 1958 μετατέθηκε στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας στην Κυθρέα. Το 1954 ο τότε Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας Γεννάδιος τον χειροθέτησε πνευματικό-εξομολόγο.

Συνελήφθη από τους Άγγλους κατά τον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59, που ήταν ενεργό μέλος της. Στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας υπηρέτησε μέχρι τη μαύρη εκείνη μέρα της τούρκικης εισβολής και της βίαιης προσφυγοποίησης του που έγινε γι' αυτόν τραγικότερη, αφού τα χαράματα της πρώτης ημέρας της εισβολής του Αττίλα έχασε το γαμπρό του Χριστάκη Χριστοφίδη, σύζυγο της κόρης του Δέσπως.

Πρόσφυγας και αποκομμένος από το ποίμνιό του καταφεύγει στη γενέτειρα της συζύγου του Καθαβασό το 1975 όπου και λειτουργεί στην εκεί εκκλησία για 1 χρόνο και το 1976-77 τοποθετείται στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας στην κοινότητα της Αλάμπρας.

Την 1η Ιουλίου 1982 διορίζεται στην εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στο συνοικισμό Ανθούπολης, εκτελώντας και χρέη εξομολόγου. Η υπηρεσία του συνεχίζεται μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου 1994, οπότε υποβάλλει την παραίτησή του - λόγω ηλικίας και πιο συγκεκριμένα γιατί δεν τον βοηθούσε η όρασή του. Έκτοτε εκκλησιάζεται και συμμετέχει στη Θεία Μετάληψη στην Εκκλησία των Αγίων Ομοιογητών, ενορία στην οποία διέμενε μαζί με τα παιδιά του. Στους Αγίους Ομοιογητές παραμένει για τρία χρόνια, συμπαραιστάμενος στη σύζυγό του πρεσβυτέρα Θάλεια - η οποία λόγω προβλήματος υγείας διανύει το δικό της γοηγοθά - μέχρι τον Αύγουστο του 1997, οπότε αυτή εκδημεί εις Κύριον. Στη συνέχεια το 1998 ο Παπα Χρίστος ζει κοντά στην οικογένεια της κόρης του, στη Λεμεσό, όπου και περνά τα υπόλοιπα χρόνια της επίγειας ζωής του· συνεχίζει να εκκλησιάζεται στην εκκλησία της Αγίας Ζώνης. Δύσκολες πραγματικά γι αυτόν μέρες, αφού το φως του τον εγκαταλείπει τελείως. πάντοτε όμως με υπομονή, αγόγγυστα και αθόρυβα μέχρι το Σάββατο, 17 Ιουνίου 2006, που ο Αρχάγγελος Μιχαήλ κατέβηκε στη γη για να συνοδέψει την ψυχή του αγαθού Λευίτη Παπα Χρίστου Έλληνα στο ουράνιο θυσιαστήριο.

Το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του σκορπίστηκε αμέσως από στόμα σε στόμα σ' όλης τους Κυθρεώτες, στο χριστεπώνυμο κοινό όληων των άηλων ενοριών στις

οποίες υπηρέτησε μετά την προσφυγιά και στους απανταχού εκτιμητές του έργου του. Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε ο θάνατός του στο συνοικισμό της Ανθούπολης. Με το άγγελμα του θανάτου του οι σημαίες στην Εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο συνοικισμό της Ανθούπολης υψώθηκαν μεσίστιες.

Η κηδεία του έγινε τη Δευτέρα, 19 Ιουνίου 2006, στην Εκκλησία των Αγίων Ομοιογητών, στη Λευκωσία. Τέσσερεις ιερείς και δύο διάκονοι, θρέμματα της Ενορίας του Σωτήρος, συνόδευσαν τον προϊστάμενο του Ναού Οικονόμο Μιχαήλ Ευθυμίου στην εξόδιο ακοιουθία. Το Θεοφιλέστατο Χωρεπίσκοπο Τριμυθούντος κο Βασίλειο που απουσίαζε στο εξωτερικό αντιπροσώπευσε ο Αρχιμανδρίτης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής π. Γρηγόριος Χατζηουρανού. Πήραν μέρος οι Πρωτοπρ. Λουκάς Παπαδόπουλος, Οικον. Μιχαήλ Ευθυμίου, Οικον. Άνθιμος Παπαπέτρου, Οικον. Ανδρέας Γαβριήλ, Παπα Γεώργιος Μακρής, Παπα Ανδρέας Σπυρίδης, Παπα Παναγιώτης Κώστα, Παπα Ιωάννης Κάν, Παπα Ανδρέας Ζορπάς και οι διάκονοι Παναγιώτης Καϊμακλήιώτης και Χρυσόστομος Κυκκώτης (Παπα Θωμά).

Στεφάνια στη σεπτή σωρό του κατέθεσαν εκπρόσωποι Πολιτικών Κομμάτων του τόπου μας, το Σωματείο Ελευθερη Κυθρέα, ο Όμιλος Γυναικών Περιοχής Κυθρέας, ο Δήμος Κυθρέας, η ΑΕΚ Κυθρέας, ο ΠΑΟΚ Κυθρέας, οι Χύτεροι Κυθρέας και η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του Συνοικισμού Ανθούπολης.

Σύντομους λόγους εξεφώνησαν ο Αρχιμ. Γρηγόριος, ο Οικον. Μιχαήλ Ευθυμίου, ο Δήμαρχος Κυθρέας κος Μ. Σάββα, ο Πρόεδρος του Σωματείου ΠΑΟΚ κος Λ. Ορφανίδης και ο Πρόεδρος της Σχολικής Εφορείας Κυθραίας κος Γ. Κοκής .

Στον αποχαιρετιστήριο λόγο του ο Δήμαρχος Κυθρέας εκφράζοντας τα συναισθήματα όλων των κατοίκων της Κυθρέας, ανέφερε μεταξύ άλλων «... Ένα θα είναι το παράπονό σου, αξέχαστε Παπαχρίστο. Που δεν αξιώθηκες την επιστροφή στην αγαπημένη σου Κυθρέα που όλοι αγαπούμε και σκεφτόμαστε. Την Κυθρέα που αγάπησες μέχρι την ώρα που φτερούγισε η ψυχή σου στα ουράνια, την Κυθρέα μας που δοκιμάστηκε τόσο βίαια εκείνο τον αξέχαστο θερμό Αύγουστο του 1974 από την Ασιατική πηλημμυρίδα που σάρωσε τα πάντα στο πέρασμά της αφήνοντας πίσω ερείπια, νεκρούς και αγνοούμενους.

Αφήνεις σε όλους μας μνήμες αγαθές και μέσα στην ψυχή μας θα κρατήσουμε για πάντα την εικόνα ενός σεβάσμιου ηεβίτη, ενός πραγματικού ανθρώπου που εκτέλεσε στο ακέραιο το καθήκον στην οικογένεια, στην κοινωνία, στη θρησκεία και την πατρίδα.

Η γη που θα σε δεχτεί σε λίγο θα είναι άγνωστη για σένα, δεν θα είναι η γνώριμη γη της τουρκοκρατούμενης κωμόπολής μας. Σου δίνουμε όλοι εμείς μια υπόσχεση: Θα ξανάρθουμε σύντομα μόλις κτυπήσουν οι καμπάνες της ηευτεριάς και ειδικότερα

αυτή της Αγίας Μαρίας, για να σε μεταφέρουμε πίσω στη γνώριμη γη της Κυθρέας.»

Η ταφή έγινε στο Κοιμητήριο Στροβόλου στον ίδιο τάφο όπου αναπαύεται η αγαπημένη του Θάλεια. Το ενημερωτικό έντυπο της ενορίας Μεταμορφώσεως της Σωτήρος του συνοικισμού της Ανθούπολης «Μεταμόρφωση» αναφέρει χαρακτηριστικά στην έκδοσή του, Ιούνιος 2006, η οποία ήταν αφιερωμένη στην εκδημία του: ... «Ο Παπα Χρίστος υπήρξε ένας ακούραστος εργάτης στον αμπελώνα του Κυρίου. Πράος, ταπεινός, υπομονετικός, φιλόανθρωπος, εργατικός. Ποτέ και σε κανένα δεν αρνήθηκε κάτι. Γινόταν «τα πάντα τοις πάσι» και σαν καλός Ποιμένας έσπευδε όπου τον καλούσε η ανάγκη. Στο σχολείο, στα σπίτια των ασθενών, στο Γηροκομείο... Για εξομολόγηση, για μετάδοση της Θείας Κοινωνίας, για παρηγοριά... Φρόντιζε με ιδιαίτερη στοργή «τους αδελφούς του Κυρίου τους ελάχιστους». Και όταν οι δυνάμεις του άρχισαν να τον εγκαταλείπουν (... δεν βλέπω πάτερ Μιχάλη, έλεγε τον τελευταίο χρόνο της διακονίας του), ταπεινά και ήσυχα υπέβαλε την παραίτησή του και αφοσιώθηκε στην πρεσβυτέρα του, τα παιδιά και τα εγγόνια του, χωρίς να διακόψει όμως επικοινωνία με τα πνευματικά του παιδιά.»

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος τίμησε τον Παπα Χρίστο στις 13 Νοεμβρίου 1993 με την ειδική τιμητική διάκριση με την ευκαιρία των 25χρονων της Αρχιερατείας του.

Ο Όμιλος Γυναικών Περιοχής Κυθρέας τον τίμησε σε ειδική τιμητική εκδήλωση αφιερωμένη στους ιερείς της κοινότητας και της περιοχής της.

Η Ενορία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Ανθούπολη τον τίμησε τον Οκτώβριο του 1996 με την ευκαιρία των εγκαίνιων της Νέας Εκκλησίας (για την οποία και ο ίδιος πολυ έργο πρόσφερε και καταξιώθηκε να λειτουργήσει και σ' αυτήν), και το 2003 με την ευκαιρία των δεκάχρονων από της λειτουργίας της. Ιδιαίτερη όμως τιμή θα προσφέρεται αιώνια από την ενορία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Ανθούπολη στον αγαθό ηεΰιτη, αφού το όνομά του είναι καταγραμμένο στα κατάστιχα της Εκκλησίας ως λειτουργού και κτήτορα του Ναού.

Ως ελάχιστο φόρο τιμής στη μνήμη του η Εκκλησία της Μεταμορφώσεως αποφάσισε: την τέλεση των καθιερωμένων μνημοσύνων του, την ανάρτηση στο Γραφείο της Εκκλησίας της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος της φωτογραφίας του. Τα βραβεία εκ μέρους της Εκκλησίας στους άριστους από θρησκευτικής απόψεως μαθητές του Γυμνασίου Ανθούπολης να αφιερωθούν στη μνήμη του.